

Ascultă pământul

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Iubirea este atunci când sufletul începe să cânte și florile vieții tale înfloresc singure. Nu un ciocan a făcut pietrele atât de perfecte, ci apa cu dulceața sa, cu dansul și sunetul său.” Rabindranath Tagore

- Ascultă, iubite, pământul cum plânge
De-atâtea oște, de-atâtea desfrâu,
Izvorul mustește sub piatră doar sânge
Când simte pădurea legată în frâu.

Și pleacă-ți urechea pe pieptul fierbinte
S-auzi cordul Terrei bătând obosit,
Mai spune-mi că-i vreme de dor, de cuvinte,
Mai minte-mă dulce că n-am otrăvit

Miracolul vieții. Adoptă-mă-n visul
Ce-ncepe sfârșind tot cu tine, mereu,
Ascultă pământul, coboară-n abisul
Ce azi se confundă cu sufletul meu.

- Îmi reazem, iubito, urechea de stâncă
În suflet să-ți simt toți vulcanii arzând,
Sub scoarța terestră plâpândă, adâncă,
Acolo-i durerea. Mi-aleargă prin gând

Sălbaticii cai ce strivesc sub copite
Nisipul de aur cu lotuși tivit,
Mai știi vreo romanță ce poate s-alinte
Pământul acesta fragil otrăvit?

E noaptea senină, primește-mă-n raiul
Iubirii divine, să fim numai noi,
Uita-vom și lumea aceasta, și graiul,
Doi orbi visători fără drum înapoi.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș